

گزارشی درباره فیلم «۶ روز» محصول مشترک انگلیس و نیوزلند

جعل تاریخ به سبک سینمای انگلیسی

«۴»

دانشجویان دکتری دانشگاه‌های دولتی از نگرانی هایشان می‌گویند

رسیدن به هیات علمی دست نیافتنی شده است

«۱۲»

نماینده تهران در گفت‌گوبا «فرهیختگان»:

از ابتدا ۴۰ نفر به فراکسیون امید نیامدند

«۲»

غم‌نان

افزایش
۱۵ درصدی
قیمت نان
سفره مردم را
کوچک‌تر خواهد کرد

«۹»

« خبر روز

«۹»

معاون آموزشی و تحصیلات تکمیلی دانشگاه آزاد اسلامی در گفت‌وگوبا «فرهیختگان»:

پایان نامه‌ها باید در مسیر حل مشکلات کشور باشند

کاربردی نبودن پایان‌نامه‌های دانشگاهی موضوعی است که این روزها به اصلی‌ترین دغدغه نظام آموزشی کشور تبدیل شده است؛ دغدغه‌ای که شاید با به وجود آمدن حلقه‌هایی بین دانشگاه و صنعت بتوان به رفع آن و حتی تجاری‌سازی پایان‌نامه‌ها امیدوار بود. به اذعان کارشناسان آموزش عالی کشور، یکی از علل اصلی عدم به‌کارگیری پایان‌نامه‌های دانشگاهی در جامعه، متناسب نبودن این پایان‌نامه‌ها با مشکلات کشور است. بر همین اساس لازم است سیاست‌هایی به وجود بیاید تا در دانشگاه نسل چهارم تجاری‌شدن پایان‌نامه‌ها را انتظار داشته باشیم. مسئولان دانشگاه آزاد اسلرمی نیز همواره بر کاربردی کردن پایان‌نامه‌ها تاکید کرده‌اند. فرهاد رهبر، رئیس این دانشگاه معتقد است پایان‌نامه‌های یک استاد و گروه آموزشی تصویر روشنی از حل یک مشکل جامعه و صنعت را ارائه نمی‌دهد پس باید برای آن راه‌حلی ارائه کرد؛ موضوعی که علیرضا رهایی، معاون آموزشی و تحصیلات تکمیلی دانشگاه آزاد اسلامی در گفت‌وگو با «فرهیختگان» به آن اشاره کرده و می‌گوید: «مشکل عمده این است که گروه‌های آموزشی ما به صورت اساسی یک برنامه تحقیقاتی مشخص برای خود ندارند تا متناسب با تخصص خود بتوانند برنامه جامعی را تعریف کرده و تلاش کنند در قالب یک برنامه جامع تحقیقاتی، پایان‌نامه یا رساله مطرح کنند که برای هر دانشجویی یک سهمی باشد.» او ادامه می‌دهد: «به عبارتی دیگر، دانشجویان باید بتوانند در نهایت بعد از اینکه پایان‌نامه‌ها انجام شد نتایج آنها را به‌هم چسبانده و تبدیل به یک راه‌حل جامع کنند که در حال حاضر این اتفاق نمی‌افتد.» معاون آموزشی و تحصیلات تکمیلی دانشگاه آزاد اسلامی درباره راه‌حل این موضوع هم صحبت به میان آورد و گفت: «در این زمینه راه‌حلی که باید دنبال کنیم این است که به اعضای هیات علمی تکلیف کنیم بر حسب زمینه تحقیقاتی، رشته و زمینه‌ای که تحصیل و مطالعه کرده‌اند، بتوانند یک طرح جامع تحقیقاتی برای خود داشته باشند تا در قالب آن طرح بتوانند از پایان‌نامه‌های کارشناسی تا کارشناسی ارشد و رساله‌های دکتری را تعریف کنند.» او معتقد است اگر ارتباط بین اعضای هیات علمی با بخش‌های خدمات و صنعتی برقرار شود که بتوانند نیازهای آن بخش‌ها را نیز دریافت کرده و در برنامه‌های تحقیقاتی خود از آن به‌نحو استفاده کنند، می‌توانیم بگوییم که تطبیق نتایج کارهای تحقیقاتی با نیازهای کشور به‌هم‌تر برقرار می‌شود.»

« دوره تحصیلات تکمیلی بدون بخش تحقیقاتی جایگاه خود را از دست می‌دهد

رئیس دانشگاه آزاد اسلامی معتقد است متأسفانه مدیریت پژوهش در دانشگاه‌های کشور انجام نشده است. استادان راهنما باید نظام موضوعات پژوهشی مورد نیاز کشور را استخراج کرده و آن را به عنوان ریزتر پژوهشی تقسیم کنند و از دانشجویان بخواهند در این طرح‌های تحقیقاتی شرکت کنند؛ موضوعی که رهایی در بخش دیگری از این گفت‌وگو به آن اشاره کرد و از تعیین تکلیف پایان‌نامه در دوره کارشناسی ارشد سخن گفت: «برخی دانشجویان بنابر مشکلاتی که داشتند از دانشگاه درخواست کردند در دوره کارشناسی ارشد به‌جای گذراندن درس پایان‌نامه بتوانند ۶ واحد درسی را اخذ کنند؛ یعنی دوره از حالت آموزشی-پژوهشی به دوره آموزشی تبدیل شود.» به گفته او، این موضوع به‌عنوان یک مساله مهم و همه‌گیر در شورای برنامه‌ریزی دانشگاه مطرح و اظهار نظرات متنوعی از طرف اعضای شورا در مورد این موضوع مطرح شد. معاون آموزشی و تحصیلات تکمیلی دانشگاه آزاد اسلامی می‌گوید: «غالب اعضای شورا اعتقاد داشتند بخش پژوهشی یک بخش لاینفک در دوره کارشناسی ارشد است و عملاً دوره تحصیلات تکمیلی بدون بخش تحقیقاتی، ارزش، موقعیت و جایگاه خود را از دست می‌دهد.» او ادامه می‌دهد: «آنچه در تمام کشورهای دنیا هم وجود دارد دوره‌های کارشناسی ارشد و دکتری با پایان‌نامه و رساله همراه است. استدلالات مختلفی در این شورا مطرح شد و در نهایت دکتر رهبر، رئیس دانشگاه آزاد اسلامی نظرات را جمع‌بندی کرد. بر همین اساس مقرر شد بحث جایگزینی پایان‌نامه به درس را به‌صورت عام نداشته باشیم؛ یعنی هر دانشجوی کارشناسی ارشد حتماً باید بعد از گذراندن دروس، پایان‌نامه خود را نیز بگذراند تا ما بتوانیم در بخش پژوهش و برنامه‌های تحقیقات، برنامه‌های کلانی را تعریف کنیم که هر پایان‌نامه به‌صورت جزئی از آن برنامه باشد و بتواند با جمعیت نتایج آنها بخشی از مشکلات کشور را برطرف کند.»

« پایان‌نامه‌ها باید در مسیر حل مشکلات کشور باشند

معاون آموزشی و تحصیلات تکمیلی دانشگاه آزاد اسلامی می‌گوید: «به عبارت دیگر پایان‌نامه‌ها باید جنبه کاربردی خود را به‌طور کامل داشته و در مسیر حل مشکلات کشور باشند. در عین حال اگر دانشجویانی به‌صورت استثنا مشکلات خاصی دارند که امکان انجام پایان‌نامه را ندارند، می‌توانند درخواست خود را به کمیسیون مواد خاص دانشگاه ارائه داده تا در این کمیسیون موضوع بررسی شود.» آن‌طور که او گفته است، اگر کمیسیون موارد خاص دانشگاه پذیرفت دانشجوی می‌تواند از گذراندن پایان‌نامه معاف شود. رهایی در توضیح موارد استثنا هم این گونه اظهار کرد: «اگر افرادی از نظر جسمانی مشکلاتی داشته باشند که امکان انجام پایان‌نامه را نداشته باشند یا دچار مشکلات غیرمترقبه در زندگی شده باشند که عملاً فضای کار را از دست بدهند، می‌توانند به‌جای گذراندن پایان‌نامه، ۶ واحد درسی اختیار کنند. همچنین اگر دانشجویی پایان‌نامه اختیار کرده و در موعد قانونی انجام پایان‌نامه خود نتواند نتایج قابل قبولی به دست آورد در این صورت با تایید استاد راهنما می‌تواند درخواست جایگزینی پایان‌نامه با درس را ارائه کند.»

باخت شیرین قهرمانان المپیک به کودکان سندرم داون

خداقوت پهلوان خسته‌نباشی دلاور

مفصه ۱۳ را بخوانید

شماره بعدی فرهیختگان ۲۹ آبان منتشر می‌شود

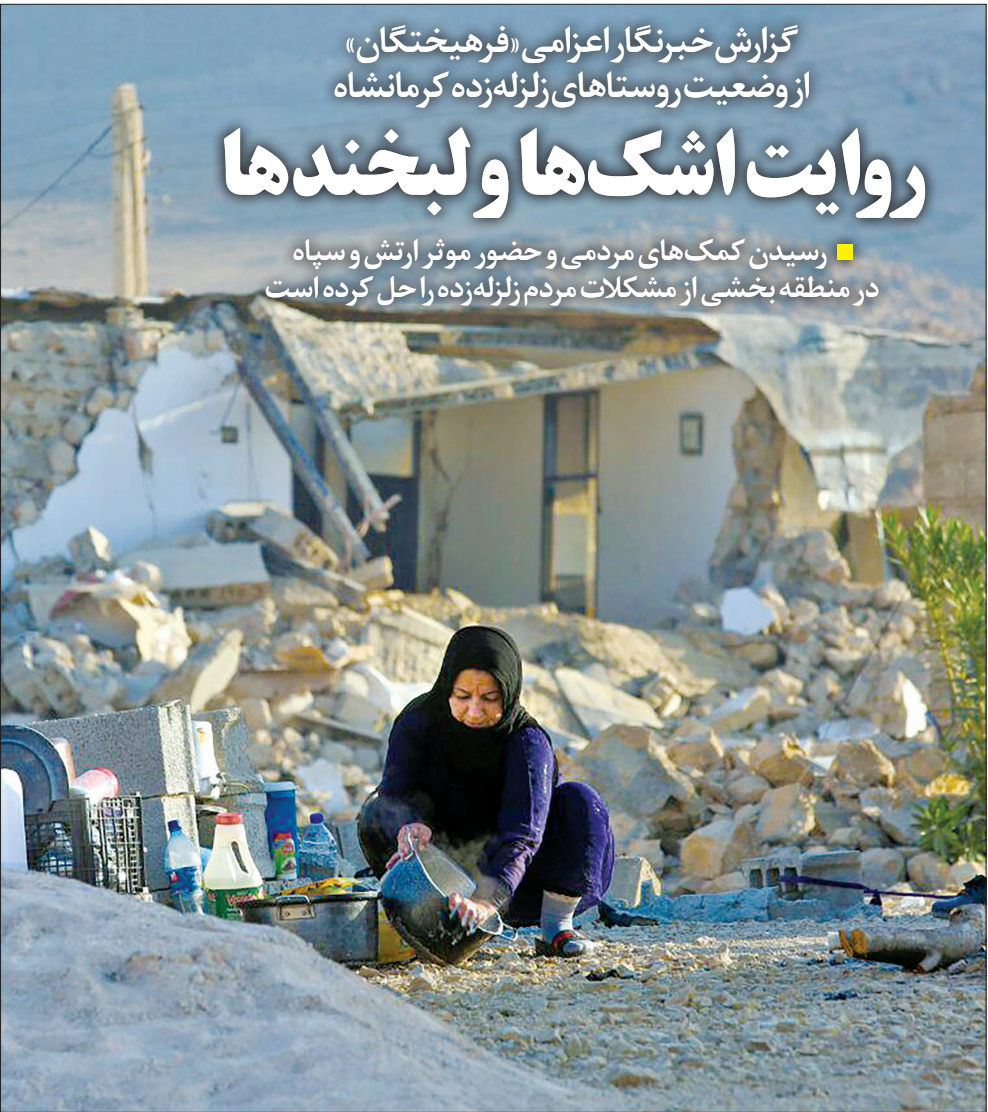
روزنامه خبری تحلیلی، دانشگاهی سیاسی، اقتصادی صبح ایران

۱۶ صفحه ۶۰۰ تومان

شماره مسلسل: ۲۱۰۵
پنجشنبه ۲۵ آبان ۱۳۹۶
۲۷ مهر ۱۴۳۹
۱۶ نوامبر ۲۰۱۷
شماره: ۲۳۶۷

www.fdn.ir | Thu | 16 Nov 2017 | vol.09 | No. 2367 | 16 Pages

رحلت پیامبر اکرم (ص)، شهادت امام حسن مجتبی (ع) و امام رضا(ع) را تسلیت می‌گوییم

گزارش خبرنگار اعزامی «فرهیختگان» از وضعیت روستاهای زلزله‌زده کرمانشاه

روایت اشک‌ها و لبخندها

■ رسیدن کمک‌های مردمی و حضور موثر ارتش و سپاه در منطقه بخشی از مشکلات مردم زلزله‌زده را حل کرده است

سیدوحید حسینی
عکاس و خبرنگار اعزامی به کرمانشاه

فضای شهر همان اندازه که شبیه عکس‌هاست به همان مقدار نیز با تیرها تفاوت دارد. در لایه‌لای روزنامه‌ها و خبرگزاری‌ها تیرتر زدن آسان است. در هوای متعادل تحریریه بعضی اوقات تیرهایی دوکاره به ذهن آدم خطور می‌کند، تیرتهایی که به در می‌گویی تا دیوار بشنود؛ اما وقتی شلاق سرمای غرب به صورت می‌خورد این تیرتها یادت می‌رود چرا که اینجا دیوار نیست تا کنایه‌وار بگویی، اینجا همه چیز آوار است. اگر بگوییم همه چیز گل و بلبل است، دروغ گفته‌ام و اگر سیل خدمت نیروهای نظامی و دولتی و داوطلب را نیز نبینم از حقیقت دور شده‌ام. مشاهدات می‌گوید تخریب در روستاها به دلیل بافت فرسوده و غیرمهندسی به‌مراتب بیشتر از شهرهاست و همین باعث شده بسیاری از روستاهایی که در شرایط عادی دسترسی محلی به آنها سخت است، اوضاع پیچیده‌ای را سپری کنند. قوای نظامی و دولتی هریک به‌نوبه خود در حال خدمت‌رسانی هستند؛ یکی کمتر یکی بیشتر. نیروهای دولتی و سازمان‌های مردم‌نهاد نیز حضور دارند. معاون برنامه‌ریزی جمعیت هلال احمر می‌گوید مردم باید کمک‌های نقدی بیشتری ارسال کنند تا بتوانیم کالاهای مورد نیاز مردم زلزله‌زده را کنترل و یکدست خریداری کنیم.

در روستاها که تخریب به حد قابل توجهی بیشتر از شهر است، مردم از سپاه و کمک‌هایش می‌گویند و شکرگزارند و توقع از دیگر نیروها دارند. در شهرها مردم بیشتر ارتشی‌ها را دیدند و به دلیل عدم آگاهی از شرایط و وظایف دیگر نیروها، از نبود آنها سوال و مطالبه می‌کنند. هلال احمر را در تقسیم اقالم مایحتاج مقصر می‌دانند و از توزیع غیرعادلانه وسایل ضروری گلایه دارند. شرایط سخت است و نیاز به اقالم به‌حدی احساس می‌شود که اگر به‌هر شکلی توزیع شود، سوءتفاهم پیش می‌آید. مردم منتظر کامل شدن هلال باید بمانند. مثل هلال ماه که این روزها لاغرتر از روزهای دیگر ماه است، اما شرایط به‌تر می‌شود.

بنابر تقسیم‌بندی صورت گرفته، امدادرسانی به زلزله‌زدگان در شهر سرپل ذهاب به ارتش و در روستاها به سپاه پاسداران واگذار شده است. قراقره سازندگی خاتم‌الانبیاء(ص) که پروژه آب‌های مرزی را برعهده دارد، با بیش از سه‌هزار دستگاه مهندسی سنگین، راه‌های مواصلاتی را که به دلیل ریزش کوه و آوار مسدود شده بود، بازگشایی کردند. نیروی هوافضای سپاه هم با ایجاد پل هوایی توسط هواپیماهای ترابری سنگین از تهران به کرمانشاه تاکنون بیش از ۷۶ تن بار شامل مواد غذایی، تجهیزات پزشکی و دارویی، چادر و پتو به مناطق زلزله‌زده منتقل کرده است.

در ادامه کمک‌رسانی فوری به زلزله‌زدگان کرمانشاه، تجهیزات برپایی بزرگ‌ترین بیمارستان صحرایی کشور به همت بسیج ایلوشین ۷۶ و بویینگ ۷۴۷ نسبت به ارسال تدارکات به کرمانشاه اقدام می‌کند. حالا کمی اوضاع در مناطق زلزله‌زده کرمانشاه آرام گرفته است؛ آرام گرفته‌ام تا آن اندازه که اهالی روستاهای زلزله‌زده دیگر مشکل چادر و پتو و لباس گرم نداشته باشند. با گذشت سه روز از حادثه هنوز خبری از آواربرداری

نیست. همه اینها در حالی است که حجم ویرانی در مناطق زلزله‌زده به‌ویژه روستاها بسیار زیاد است. روستای کوپیک یکی از آنهاست و ۱۲ کیلومتر بعد از آن تا سرپل ذهاب به سمت ازگله میزان تخریب به‌اندازه‌ای زیاد است که فاجعه به این زودی به سمت پایان نمی‌رود. تصویر روستای کوپیک در لحظه اول، تصویر منطقه‌ای جنگ‌زده است، به همان اندازه آشفته و به همان اندازه بحرانی.

چند شب پیش ۱۰۰ نفر از اهالی این روستا زیر خروارها خاک دفن شدند و حالا از آنها جز یک اسم در قبرستان روستا باقی نمانده است. روستا چیزی نیست جز تلی از خاک و خرابی. صدای شیون و ناله پیرزان، انگار موسیقی متن است و به همان اندازه تأثیرگذار. پیرزن سرش را باندپیچی کرده و به دست‌های گچ‌گرفته پرسرش نگاه می‌کند. گروهی از اهالی در کنار یکی از چادرهای هلال احمر و یک چادر شخصی نشسته‌اند. صدای شاتر دوربین در آن سکوت تلخ بلند می‌شود و دخترچپای سه‌ساله با موهایی به‌هم‌ریخته نظرش جلب می‌شود. درست آن‌طرف‌تر خانواده دیگری مشغول کندن بخشی از سقف و آواربرداری هستند، آنها در تلاشند بعضی از لوازم آشپزخانه‌شان را نجات دهند. واکنش‌ها به حضور خبرنگاران در این روستاها متفاوت است، برخی آنها را فرستاده مسئولان می‌دانند: «سه خانواد هسستم یک چادر داده‌اید!» برخی اما ناامیدتر از اینها هستند و حتی امیدی به دیده‌شدن‌شان ندارند: «عکس می‌گیری برای چه؟ که چه شود؟» صدای هلی کوپتر امداد از دور رشته کلام را قطع می‌کند. اهالی هلی کوپتر را می‌شناسند، می‌دانند برایشان کمک فرستاده شده؛ دورش جمع می‌شوند، هلی کوپتر قصد فرود ندارد از همان بالا بسته‌ها را می‌اندازد و می‌رود.

مسیر بعدی روستای ازگله‌بود. سه کیلومتر نگذشته‌بود که تابلوی روستای تپانی نمایان شد، آن‌جاهم حجم ویرانی روستای کوپیک را تداعی می‌کرد با این تفاوت که اینجا بر بود از کمک‌های مردمی. چندصد باکس آب‌معدنی، گونی‌های لباس و پتو و نان و کنسرو از سوی هلال احمر توزیع می‌شد. آسیب روستای تپانی زیاد است، مردم خودبیل و کلنگ به‌دست مشغول آواربرداری هستند. اهالی برای انعکاس مشکلات اصرار بر ثبت بدبختی هایشان دارند، مثل مردمی که دستکش بر اثر ریزش آوار زخم شده و می‌خواهد تصویر دستش منتشر شود تا مسئولان ببینند، یا پیرزنی که می‌خواهد از ماشین پراید پسرش که زیر آوار مانده، عکسی گرفته شود و مدام می‌پرسد: «شغل پسرم چی میشه؟» از روستای تپانی تا ازگله نیم‌ساعتی راه است، در مسیر بیل‌های مکانیکی به استسفال می‌آیند که مشغول آواربرداریند و کمی جلوتر هلی کوپترهایی در مسیر، غذا و آب پخش می‌کنند.

با نزدیک شدن به نیمه روز ترافیک جاده و ماشین‌هایی که برای کمک‌های مردمی آمده‌اند، زیاد می‌شود. روستای ازگله جایی در نزدیکی کانون زلزله ۷/۳ ریشتری بود اما میزان تخریبش نسبت به دیگر روستاها کمتر بود. ازگله بافت روستایی ندارد و خانه‌ها تازه‌ساخت و محکم به نظر می‌رسند. اینجا هم حجم کمک‌های مردمی بالا بود، وانت‌بارها از بوکان، سنندج، مهاباد، سقز، شاهو، کرمانشاه، روانسر و... آمده بودند. از آنجا به سمت ثلاث باباجانی حرکت می‌کنیم، در مسیر شاید بیش از ۵۰۰ خودروی سبک و سنگین از کمک‌های مردمی به مسیر مخالف در حرکت بودند. مردم ویاث اما قدردان کمک‌های مردمی‌اند و این قدردانی را با نوشتن کاغذهایی در تمام مسیر نشان داده‌اند؛ کاغذهایی که روی آن پیام تشکر مردم خودجوش برای کمک به زلزله‌زدگان حک شده است. این شاید امیدبخش‌ترین اتفاقی است که از ابتدای حادثه به چشم می‌خورد.